77

நமது கொடுத்தலை இயேசு உற்றுநோக்குகின்றபோது

மாற். 12:41–44; லூக். 21:1–4, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

வேதாகமத்தின் வசனங்களில் ஆறில் ஒரு பகுதியானது ஏதாவது ஒரு வகையில், கொடுத்தல் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றன என்று யாரோ ஒருவர் கூறியுள்ளார்.[1] அது உண்மையாக உள்ளதா என்பது எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் இந்தப் பாடக்கருத்தின்மீது வேதாகமம் அதிகம் கூறுகிறது என்பது எனக்குத் தெரியும்: "... 'வாங்குகிறதைப் பார்க்கிலும் கொடுக்கிறதே பாக்கியம்' என்று கர்த்தராகிய இயேசு சொன்ன வார்த்தைகள்" *(அப். 20:35);* "... உற்சாகமாய்க் கொடுக்கிறவனிடத்தில் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார்" *(2 கொரி. 9:7);* "கிறிஸ்து நமக்காகத் தம்மை ... ஒப்புக்கொடுத்து நம்மில் அன்புகூர்ந்த[ார்]" *(எபே. 5:2அ).* வின்ஸ்ட்டன் சர்ச்சில் என்பவர் ஒருமுறை, "நாம் பெறுபவற்றைக் கொண்டு பிழைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்றோம், ஆனால் நாம் கொடுப்பவற்றைக் கொண்டு ஒரு வாழ்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்றோம்" என்று கூறினார்.[2]

கொடுத்தல் பற்றிப் பேசுவதற்குத் தேவன் தயங்காதிருந்தார், ஆனால் சில பிரசங்கியார்கள் தயங்குகின்றனர். கொடுத்தல் மீதான பிரசங்கமானது நமக்குப் பிரியமான பிரசங்கங்களின் பட்டியலில் இருப்பதில்லை. கொடுத்தல் பற்றிய எடுத்துரைப்புக்கள் உங்களை சங்கடப்படுத்தும் என்றால், தனது பிழைப்புக்கென்று வைத்திருந்த எல்லாவற்றையும் கொடுத்திருந்த ஒரு விதவையைப் பற்றி நாம் படிக்கையில் புரண்டு நெளியத் தயாராகுங்கள்.

தேவாலயத்தில் கொடுத்தல்களை இயேசு உற்றுநோக்கினார்

இயேசு மரித்த வெள்ளிக்கிழமைக்கு முந்திய செவ்வாய்க்கிழமை ஒரு சக்தி தீர்ந்த நாளாக இருந்தது. நாள் முழுவதும் கர்த்தர், தம்மைத் தந்திரத்தில் அகப்படுத்த மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்த தமது விரோதிகளுடன் சொற்களின் போரில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

நமது படிப்பு தொடங்குகையில் கிறிஸ்து, தேவாலயத்தின் காணிக்கைப்

பெட்டிகள் இருந்த இடமான பெண்களின் மண்டபத்தில் ஓய்வெடுத்திருந்தார் (மாற். 12:41).[3] தேவாலயத்தின் இந்தப் பகுதியில் அவர் இதற்குமுன்பு போதித்திருந்தார் (யோவா. 8:20). எதெர்ஷெய்ம் அவர்களின் கூற்றுப்படி, "காணிக்கைப் பெட்டி" என்பது அந்த மண்டபத்தில்[4] அமையப்பெற்றிருந்த எக்காள வடிவிலான[5] பதிமூன்று பெட்டிகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. ஒவ்வொரு பெட்டியும் எபிரெய உயிரெழுத்து ஒன்றினால் அடையாளமிடப்பட்டிருந்தது, அவை ஒவ்வொன்றிலும் போடப்பட்ட பணம் தேவாலயப் பணிகள் ஒவ்வொன்றிற்காகவும் (பலிகள், பராமரிப்பு, இன்னும் பிற) பயன்படுத்தப்பட்டது. இவைகள் மனப்பூர்வமான காணிக்கைகளாக இருந்தன. பண்டிகை நாட்கள் போன்ற விசேஷ நிகழ்ச்சிகளின்போது, மனப்பூர்வமான காணிக்கைகளைக் கொடுப்பதற்கென்று பலர் வந்தனர்.

இயேசு, "காணிக்கைப் பெட்டிக்கு எதிராக உட்கார்ந்[திருந்தார்]" (மாற். 12:41அ). அந்த வேளையில் அவர் மாத்திரம் அங்கிருந்தார்.[6] அவர் ஓய்வில்லாமையைத் துய்த்திருந்தார் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர் சற்று நேரம் கண்களைத் தாழ்த்தி (ஒருவேளை தமது கண்களை மூடியும்) இருந்தார் என்பது உறுதி, ஆனால் பின்பு "அவர் கண்ணேறிட்டுப் பார்த்[தார்]" (லூக். 21:1அ).

அவர், "ஜனங்கள் காணிக்கைப் பெட்டியில் பணம் போடுகிறதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்" (மாற். 12:41ஆ). அது என்ன? மக்கள் என்ன கொடுத்தனர் என்று அவர் பார்த்தாரா?[7] நான் கொடுக்கும்போது எனது இடது கை செய்வது என்ன என்பதை எனது வலது கை அறியக் கூடாது என்று நான் நினைத்தேன் - எனது வலது புறத்தில் இருப்பவரும் எனது இடது புறத்தில் இருப்பவரும் கூட இதை அறியக்கூடாது.[8] நான் எவ்வளவு கொடுக்கின்றேன் என்பது எனது தலையில் உள்ள முடிகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பதைப் போன்றே அண்டத்தின் இரகசியங்களில் ஒன்றாக நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்று நான் நினைத்தேன்.[9] இருந்தபோதிலும், கர்த்தர் அங்கு உட்கார்ந்து, "ஜனங்கள் காணிக்கைப் பெட்டியில் பணம் போடுகிறதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்" என்று வேத வசனப்பகுதி அறிவிக்கிறது.

"போடுகிறதை" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது "எறிந்துகொண்டிருந்ததை" என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். KJV வேதாகமம், "மக்கள் காணிக்கைப் பெட்டிக்குள் பணத்தை எறிந்து கொண்டிருந்ததை" என்று கூறுகிறது. முன்னதாகக் கிறிஸ்து, மக்கள் தங்களது கொடுத்தல்களை காட்சிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர் என்று கூறியிருந்தார் (மத். 6:2). ஒருவேளை, அந்தத் தனிநபர்கள் தங்கள் நாணயங்களை பெட்டிக்குள் வீசுகின்றபோது அது கேட்கக்கூடிய வகையில் ஒலியெழுப்புவது எப்படி என்று கற்றிருந்திருக்கலாம்.[10]

கர்த்தர், "ஐசுவரியவான்கள் அநேகர் அதிகமாய்ப் போட்டார்கள்" என்று கண்டார் (மாற். 12:41இ). அதில் தவறு எதுவுமில்லை. சிறுக விதைக்கின்றவர்கள் சிறுக அறுப்பார்கள் மற்றும், பெருக விதைக்கின்றவர்கள் பெருக அறுப்பார்கள் என்று பவுல் கூறினார் (2 கொரி. 9:6).

பின்பு இயேசு, இருதயத்தைத் தொட்ட பின்வரும் காட்சியைக் கண்டார்: "ஏழையான ஒரு விதவையும் வந்து, ஒரு துட்டுக்குச் சரியான இரண்டு காசைப் போட்டாள்" (மாற். 12:42). விதவைகள் என்பவர்கள், சமூகத்தில் மிகவும் தற்காப்பற்ற, உதவியற்ற பிரிவாகக் கருதப்பட்டனர். விதவைகளைப் பராமரித்து பாதுகாத்தல் பற்றித் தேவன் விசேஷித்த பிரமாணங்களைக் கொடுத்திருந்தார் (யாத். 22:22; உபா. 24:19-21; 26:12, 13; 27:19).[11] பெரும்பாலான விதவைகள் ஏழைகளாய் இருந்தனர்; இந்த வரலாற்றில் வரும் விதவை "ஏழையாக" இருந்தாள் என்று மாற்குவும் லூக்காவும் குறிப்பாகப் பெயரிடுதல் என்பது இவள் ஏழையிலும் ஏழையாக இருந்தாள் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கலாம்.

கிறிஸ்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில், இந்த விதவை இரண்டு சிறிய செப்புக் காசுகளைப் போட்டாள். இவள் "இரண்டு துட்டுக்களை" போட்டாள் என்று KJV கூறுகிறது. சிந்தைகளில் பலவகை தன்மையில், இந்த வரலாறு எப்போதுமே "விதவையின் துட்டுக்கள்" என்றே நினைக்கப் படும்.

"இரண்டு செப்புக் காசுகள்" அல்லது "துட்டுக்கள்" என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை *lepta* என்பதாகும், இது *lepton* என்பதன் பன்மை வடிவமாக உள்ளது. லெப்டன் என்பது தாமிரத் தினாலான ஒரு சின்னஞ்சிறிய யூத நாணயம் ஆகும்; *lepton* என்ற வார்த்தை "மெல்லிய, சிறிய அல்லது மென்மையான" என்று அர்த்தப்படுகிறது. புதிய ஏற்பாட்டில் லெப்டன் என்ற ஒரு நாணயம் மாத்திரமே யூத நாணயமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. "ஒரு துட்டுக்குச் சரியான" இரண்டு லெப்டாக்கள் என்று வேத வசனம் குறிப்பிடுகிறது. "துட்டு" என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்ட கிரேக்க வார்த்தையான *quadrant* என்பது ஒரு சிறிய ரோம நாணயமாகும். ஒரு குவாட்ரன்ட் என்பது (சாதாரணத் தொழிலாளியின் ஒரு நாள் கூலியான; மத். 20:2) ஒரு தினேரியத்தில் அறுபத்து நான்கில் ஒரு பகுதியாகும்.[12] விதவையின் இரண்டு சிறிய செப்பு நாணயங்கள் எவ்வளவு மதிப்புடையதாக இருக்கும் என்பதைக் கணக்கிடுவதற்கு, உங்கள் பகுதியில் சாதாரணத் தொழிலாளியின் ஒரு நாள் கூலியை முப்பத்து இரண்டால் வகுத்துக் கணக்கிடுங்கள்.[13] சாதாரணத் தொழிலாளி தனது கூலியைக் கொண்டு கைக்கும் வாய்க்குமாகவே வாழமுடியும் என்பதைச் சிந்தையில் கொள்ளுங்கள்.[14] இந்த விதவை, ஒரு தொழிலாளியின் ஒரு நாள் கூலியில் மிகச் சிறிய பகுதியின் அளவையே கொண்டிருந்தாள்.

கிறிஸ்து, இந்தப் பெண்ணைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில், "என்னைப் பின்பற்றுபவர்கள் இதைக் காண வேண்டியது அவசியம்" என்று அவர் நினைத்திருப்பார் என்பது உறுதி.[15] அவர் தமது சீஷர்களைத் தமது பக்கமாக அழைத்து (மாற். 12:43அ), "காணிக்கைப் பெட்டியில் பணம் போட்ட மற்றெல்லாரைப் பார்க்கிலும் இந்த ஏழை விதவை அதிகமாய்ப் போட்டாள் என்று மெய்யாகவே [இந்த வார்த்தையானது, அவர் மிகவும் தனிச்சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க சிலவற்றைக் கூறவிருந்தார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது] உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்றார் (மாற். 12:43ஆ). கிரேக்க வார்த்தைக் கட்டமைப்பானது, எஞ்சிய மற்றெல்லாரும்

ஒன்றுகூடிப் போட்டிருந்ததை விட அதிகமாக இவள் கொடுத்தாள் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.[16] மனிதர்களின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து காணுகையில், இவளது காணிக்கையானது அற்பமானதாக இருந்தது; ஆனால் தேவனுடைய நிலைப்பாட்டில் இருந்து காண்கையில், அது விலைமதிப்பற்றதாக இருந்தது. இவளது மிகச் சிறிய நாணயங்கள் தேவனுடைய கண்களுக்கு வைரங்களை விட அதிக மதிப்பு வாய்ந்ததாக இருந்தது.

இந்த விதவை மிகச்சிறிய தொகையை மட்டுமே கொடுத்திருந்திருக்கலாம், ஆனால் இவளது "வரம்பு மீறிய பெருந்தன்மையானது" ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் அளவாக, தியாக நிறைவுடன் கொடுத்தலை ஊக்கப்படுத்தியுள்ளது. யாரோ ஒருவர், "இந்த விதவையின் துட்டுக்கள் ஆண்டிற்கு இருமுறை நான்கு சதவிகித வட்டியைப் பெறும்படி 'எருசலேமின் முதல் தேசீய வங்கியில்' இட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தால், இன்றைய நாளில் அந்த நிதியானது, ரூபாய் 2064000000000000000000 (இரண்டாயிரத்து அறுபத்து நான்கைத் தொடர்ந்து இருபது பூஜ்யங்கள்) ஆகியிருக்கும்!" என்று கணக்கிட்டுள்ளார்.[17] [இங்கு டாலர் மதிப்பில் உள்ளதை இந்திய ரூபாய் மதிப்புக்கு மாற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.] நான் அந்தத் தொகையைக் கணக்கிட்டுச் சரிபார்க்கத் திட்டமிடவில்லை - ஆனால் விதவையின் உதாரணமானது பல இலட்சக்கணக்கான, பல கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொடுக்கும்படி ஏவியுள்ளது என்று நான் அறிவேன். பர்ட்டன் காஃப்மன் என்பவர் பல ஆண்டுகளுக்கு முந்திய பின்வரும் உதாரணம் ஒன்றைப் பகிர்ந்து கொண்டார்:

> நியூயார்க் நகரமானது, விடுதலையின் நினைவாக உள்ள பார்த்ஹோல்டின் சிலையை வைக்கத் தாங்கு கோபுரம் கட்டுவதற்காகவும், அதன் மேடையின் கட்டுமானத்திற்காகவும் அந்த நகரில் வந்து குடியேறிய ஏழை மக்கள் மத்தியில், நிதிதிரட்டும் முகாம் ஒன்றை நடத்திற்று. முகாம் முதலில் உற்சாகமின்றியே நடைபெற்றது, ஆனால் ஒரு ஏழைப் பெண் தனது படுக்கையை பதிமூன்று டாலர்களுக்கு (சுமார் ஐநூற்று ஐம்பது ரூபாய்களுக்கு) விற்று அந்தப் பணத்தைக் கொடையாக அளித்த பின்பு, அந்த நிகழ்ச்சியால் ஏவப்பட்ட மக்கள் விரைவாகப் பதில்செயல் செய்து, தேவைக்கு அதிகமாகவே கொடுத்தனர். இதே போன்றுதான், இவ்வசனப் பகுதியில் வரும் ஏழை விதவை பல சபைக் கட்டிடங்களைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் மற்றும் அநேக விதங்களிலும் உலகம் முழுவதிலும் பெருநிதியை எழுப்பினாள்.[18]

தொடர்ந்து இயேசு, "அவர்களெல்லாரும் தங்கள் பரிபூரணத்திலிருந்தெடுத்துப் போட்டார்கள்; இவளோ தன் வறுமையிலிருந்து, தன் ஜீவனத்துக்கு உண்டாயிருந்ததையெல்லாம் போட்டு விட்டாள்" என்றார் (மாற். 12:44). கொடுக்கப்பட்ட கொடையைத்தான் மனிதர்கள் பார்க்கின்றனர்; கொடுக்கப்பட்ட கொடைக்குப் பின்னால் எஞ்சியுள்ளது என்னவென்று தேவன் காண்கின்றார். செல்வந்தர்களின் காணிக்கை அவர்களுக்கு எந்த விலையுமாகவில்லை; விதவையின் காணிக்கையோ ஒவ்வொன்றையும்

விலை செலுத்தியதாக இருந்தது. யாராவது ஒருவர் அவ்வப்போது, "விதவையின் காணிக்கையளவே நான் கொடுக்க முடியும்" என்று கூறுவதை நாம் கேட்கின்றோம். நீங்கள் கொடுப்பது உங்களிடம் உள்ள எல்லாமுமாக இல்லாதவரை, நீங்கள் "விதவையின் காணிக்கையைக் கொடுக்கின்றேன்" என்று கூறாதீர்கள். [காணிக்கை கொடுத்தபின்பு] உங்களிடம் ஏதேனும் மீதியிருந்ததென்றால், உங்கள் காணிக்கை இந்த விதவையின் காணிக்கை யுடன் ஒப்பிடத் தக்கதாக இருப்பதில்லை.

இந்த விதவையின் முடிவு ஞானமானதாக இருந்ததா அல்லவா என்று மனிதர்கள் விவாதித்து இருக்கின்றார்கள். நீங்களும் நானும் இவளிடத்தில் பின்வருமாறு கூறி இவளை நிறுத்த முயற்சி செய்யலாம்: "நீங்கள் மிகவும் அதிகமாய்க் கொடுக்கின்றீர்கள்! நீங்கள் தேவாலய நிதிக்கென்று கொடுப் பதற்காகப் பட்டினிகிடக்க வேண்டும் என்று தேவன் உங்களிடத்தில் எதிர்பார்ப்பதில்லை! கொடுக்க வேண்டும் என்ற உங்கள் மனவிருப்பத்தை அவர் பாராட்டுவார், ஆனால் இதில் ஒரு பகுதியை உங்களுக்காக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" இருப்பினும் கர்த்தர், இவளது அன்பின் கொடையைப் பாராட்டினார். ஒரு விஷயம் நிச்சயமானதாக உள்ளது: இந்த ஏழை விதவை அடுத்த நாளில் தனது தேவையைத் தேவன் கவனித்துக் கொள்வார் என்று அவர்மீது நம்பிக்கையாயிருந்தாள் (மத். 6:33).[19]

மனதைத் தொடும் இந்த வரலாற்றின் மூலம், பல பாடங்கள் கருத்தாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன:[20]

- ஏழையோ, செல்வந்தரோ அல்லது நடுத்தர வர்க்கத்தினரோ யாவரும் கொடுக்க வேண்டும்.
- கொடுத்தல் என்பதை, நம்மிலிருந்து மாறுபட்ட வகையில் தேவன் கண்ணோக்குகின்றார்.
- நமது கொடுத்தல் தியாகம் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும்.
- நமது கொடுத்தலானது, பொன்னில் அல்ல ஆனால் தேவன்மீதே நமது நம்பிக்கை உள்ளது என்பதைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

இருப்பினும், இயேசு இந்த விதவையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தது போலவே நம்மையும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்ற ஒரு கருத்தையே நான் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

நமது கொடுத்தல்களை இயேசு இன்னமும் உற்றுநோக்குகின்றார்

தேவன் ஒவ்வொன்றையும் உற்றுநோக்குகின்றார் என்று பல வசனப்பகுதிகள் நமக்குக் கூறுகின்றன, அதாவது அவர் எங்கும் நிறைந்தவராகவும் எல்லாம் அறிந்தவராகவும் இருக்கின்றார்:

> ... கர்த்தருடைய கண்கள் பூமியெங்கும் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது (2 நாளா. 16:9அ).

மனுஷனுடைய வழிகள் கர்த்தரின் கண்களுக்கு முன்பாக இருக்கிறது; அவனுடைய வழிகளெல்லாவற்றையும் அவர் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறார் (நீதி. 5:21).

கர்த்தரின் கண்கள் எவ்விடத்திலுமிருந்து, நல்லோரையும் தீயோரையும் நோக்கிப்பார்க்கிறது (நீதி. 15:3).

அவருடைய பார்வைக்கு மறைவான சிருஷ்டி ஒன்றுமில்லை; சகலமும் அவருடைய கண்களுக்கு முன்பாக நிர்வாணமாயும் வெளியரங்கமாயு மிருக்கிறது, அவருக்கே நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டும் (எபி. 4:13).

தேவன் கண்ணோக்குகின்றவற்றில் நமது கொடுத்தலும் உள்ளது. அது இருக்க வேண்டியபடி இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அவர் அறிகின்றார். அவர் அனனியா மற்றும் சப்பீராள் ஆகியோரின் மாய்மால மான கொடுத்தலைக் கண்ணோக்கினார், அதில் அவர் பிரியமற்றவராக இருந்தார் (அப். 5:1-11). அவர் மக்கெதோனியர்களின் தியாகம் நிறைந்த கொடுத்தல்களைக் கண்ணோக்கினார், அதில் அவர் பிரியமாயிருந்தார் (2 கொரி. 8:1-5). பவுல் பின்வருமாறு எழுதினார்:

பின்னும் நான் சொல்லுகிறதென்னவெனில், சிறுக விதைக்கிறவன் சிறுக அறுப்பான், பெருக விதைக்கிறவன் பெருக அறுப்பான். அவனவன் விசனமாயுமல்ல, கட்டாயமாயுமல்ல, தன் மனதில் நியமித்தபடியே கொடுக்கக்கடவன்; உற்சாகமாய்க் கொடுக்கிற வனிடத்தில் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார் (2 கொரி. 9:6, 7).

கர்த்தர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தேவாலயத்தில் கொடுத்தலை நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்த்தார், மற்றும் அவர் இன்னமும், "பரலோகத்தில் காணிக்கைப் பெட்டிக்கு எதிரே அமர்ந்துகொண்டு நம்மைக் கண்ணோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்."[21] காணிக்கை சேகரிக்கப்பதில் உதவும்படி கேட்டுக்கொண்ட ஒரு பிரசங்கியாரைப் பற்றி நான் படித்திருக் கின்றேன். அவர் காணிக்கைத் தட்டை மக்களிடம் நீட்டுகையில், அவ்வப் போது ஒரு காணிக்கையை கையில் எடுத்துப் பற்றிக் கொண்டு அதை நெருக்கமாக உற்றுநோக்குவார்.[22] [அவர் இவ்வாறு செய்ததினால்] காணிக்கை சேகரிக்கப்படும்போது, பலர் சங்கடப்பட்டதையும் அநேகர் கோபம் அடைந்ததையும் நீங்கள் கற்பனை செய்ய முடியும். பிரசங்கியார் பிரசங்க மேடைக்கு அடியெடுத்து வைத்துச் சென்று, "இந்த ஒரு வேளையில் உங்கள் காணிக்கைகளை நான் ஆய்வு செய்ததால் அது உங்களில் சிலருக்குக் கலக்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. நீங்கள் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் கர்த்தர் உங்கள் காணிக்கைகளை ஆய்வுசெய்கின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்களா? அவர் அவ்வாறு செய்யும்போது, அவர் என்னத்தைக் காண்கின்றார்? அவர் சந்தோஷமாய் இருக்கின்றாரா? அல்லது அவர் கவலையாய் இருக்கின்றாரா?" என்று கூறினார்.

கிறிஸ்து நமது கொடுத்தல்களை உற்றுநோக்கும்போது, அவர் என்னத்தைக் காண்கின்றார்? அந்தக் கேள்வியைப் பொறுத்தமட்டில்,

உங்களுக்காக நானோ அல்லது எனக்காக நீங்களோ பதில் அளிக்க முடியாது. தேவன் பகுதியில் மட்டுமின்றி விகிதத்திலும் ஆர்வமுள்ளவராக இருக்கின்றார் என்பதை, நாம் படித்துள்ள வரலாறு வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் கொடையை மாத்திரமல்ல, ஆனால் அதைக் கொடுப்பவரையும் கண்ணோக்கிப் பார்க்கிறார். நாம் எவ்வளவு கொடுக்கின்றோம் என்பதைப் பற்றியும் மற்றும் நம்மிடத்தில் எவ்வளவு எஞ்சியுள்ளது என்பதைப் பற்றியும்கூட அவர் அக்கறையுள்ளவராக இருக்கின்றார்.

நான் கொடுக்கும்போது, அதில் தியாகம் எதுவும் உள்ளடங்கி யிருக்கிறதா? நான் கொடுக்கின்றபோது எதையாவது விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதா? எந்த சந்தோஷத்தையாவது? எந்த வசதிகளையாவது? தனது பிழைப்புக்கென்று வைத்திருந்த எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்ட அந்த விதவையின் பக்கத்தில், எனது கொடைகள் மங்கியவைகளாக உள்ளன.

தங்களுடைய எல்லாவற்றையும் கொடுத்தவர்களைப் பற்றி நாம் அறிந்துள்ளோம்:[23] தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையானவை கிடைக்கக் கூடும்படிக்கு, வாழ்வின் அவசியமானவைகளின்றியே வாழ்கின்ற தாய்மார்கள்,[24] மற்றவர்களுக்காகத் தங்கள் வாழ்வையே அர்ப்பணித்த ஆண்களும் பெண்களும்,[25] மற்றவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை எடுத்துச் செல்லுவதற்காக எல்லாவற்றையும் விட்டுக் கொடுத்திருந்த சுவிசேஷ ஊழியர்கள். ‘‘நான் என்ன கொடுத்திருக்கின்றேன்?’’ என்பதுதான் “விதவையின் துட்டுக்கள்” என்ற வரலாற்றிலிருந்து எழக்கூடிய சங்கடப் படுத்தும் கேள்வியாக உள்ளது.

பவுல் ஃபிரைஹ்லிங் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> இந்த ஏழை விதவை, தான் கொடுத்ததை அல்லது தான் எவ்வாறு கொடுத்தாள் என்பதை எவரொருவராவது எப்போதாவது காண்பார்கள் என்று ஒருபோதும் அறியவில்லை என்பது நிச்சயம். இவள் தனது வாழ்வை முற்றிலுமாக வாழ்ந்து முடித்திருந்தாள், இவள் மகிமையிடத்திற்கு வந்தபோது மாத்திரமே தேவனுடைய குமாரனாலேயே வரவேற்கப்பட்டாள், மற்றும் இவள் “தனது ஏழ்மையின் செப்பு நாணயத்தை அவர் முத்தமிட்டு நித்தியத்தின் பொன்னாக்கியதை” கண்டறிந்தாள்.[26]

முடிவுரை

கர்த்தருக்கு எல்லாவற்றையும் கொடுத்தல் என்பது, சுயத்தைக் கொடுத்தலில் இருந்து தொடங்குகிறது. மெக்கெதோனியர்களின் தியாகம் நிறைந்த கொடையைப் பற்றி, “முன்பு தங்களைத்தாமே கர்த்தருக்கு … ஒப்புக்கொடுத்தார்கள்” என்று பவுல் கூறினார் (2 கொரி. 8:5). நீங்கள் உங்களையே தேவனுக்கு அன்பினால் விசுவாசத்தினால் மற்றும் கீழ்ப்படிதலினால் இன்னும் கொடுத்திராதிருந்தால், எந்த தியாகமும் மிகப் பெரியதல்ல என்ற அளவுக்குக் கர்த்தர்மீது அன்புகூர்ந்த ஏழை விதவையினால் ஏவப்பட்டவர்களாயிருங்கள். சில வேளைகளில் நாம் பாடுகின்ற

பின்வரும் பாடல் வரிகளைப்பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள்:

> *இயேசுவுக்கே ஒப்புவித்தேன்*
> *யாவையும் தாராளமாய்*
> *என்றும் அவரோடே தங்கி*
> *நம்பி நேசிப்பேன் மெய்யாய் ...*
> *நேசரட்சகா நான் யாவையும்*
> *ஒப்புவிக்கிறேன்.*[27]

எல்லாவற்றையும் ஒப்புவித்து இன்றே அவரிடம் வாருங்கள்![28]

குறிப்புகள்

[1]*இது, "கொடுத்தல்" என்ற வார்த்தை இந்த வசனங்கள் எல்லாவற்றிலும் காணப்படுகிறது என்று அர்த்தப்படுவதில்லை, ஆனால் ஏதோ ஒரு வழியில், பல வசனங்கள் தேவன் சிலவற்றை நமக்குக் கொடுத்தது அல்லது நாம் தேவனுக்குக் கொடுப்பது மற்றும் பிறவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன.* [2]*இரண்டாம் உலகப் போரின்போது மகா இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரியாக இருந்த சர்ச்சில் என்பவர் மாபெரும் பேச்சாளர் என்று புகழ் பெற்றிருந்தார்.* [3]*காணிக்கைப் பெட்டியானது பெண்களின் முற்றத்தில் இருந்தது என்று பெரும்பாலான கல்வியாளர்கள் நம்புகின்றனர்.* [4]Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, New Updated Version (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1993), 741. *பணம் சேகரிப்பதற்கென்று தேவாலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த பெட்டியொன்றின் உதாரணத்திற்கு, 2 இராஜாக்கள் 12:9ஐக் காணவும்.* [5]*ஒவ்வொரு பெட்டியும் அடிப்பகுதி அகலமான பாகமாயிருந்தது என்பது எனது புரிந்துகொள்ளுதலாக உள்ளது. அடிப்பகுதியில் இருந்து மேல்பகுதிக்கு வரவர அது படிப்படியாகச் சிறுத்து இருந்தது. மேல்பகுதியில் இருந்த ஒரு திறப்பின் வழியாக நாணயங்கள் போடப்பட்டன.* [6]*ஒரு கணத்தில் அவர் தமது சீஷர்களைத் தம்மிடம் அழைத்தார் என்பதால் (மத். 12:43), அவர்கள் அந்தப் பகுதியிலேயே வேறு எங்காவது இருந்திருக்க வேண்டும்.* [7]*இந்த வாக்கியமும் இதற்கு முந்திய வாக்கியமும் மற்றும் இதைத் தொடர்ந்து வரும் அடுத்த இரண்டு வாக்கியங்களும் எதிர்மறை இலக்கண வாக்கியங்களாய் இருக்கும்படி நோக்கங் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.* [8]*இது மத்தேயு 6:3க்கு ஒரு குறிப்பாக உள்ளது. அந்த வசனம் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான கலந்துரையாடலை "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2" என்ற புத்தகத்தில் காணவும்.* [9]*இது மத்தேயு 10:30க்கு ஒரு குறிப்பாக உள்ளது.* [10]*இதற்கு மறுபுறத்தில், "எறிதல்" என்ற கிரேக்க வார்த்தை பயன்படுத்தப் பட்டது என்ற உண்மையில் தனிச்சிறப்பு எதுவும் இராதிருக்கலாம். விதவையின் கொடுத்தல் செயலை விவரிக்க இதே மாதிரியான கிரேக்க வார்த்தை பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது (மத். 12:42).*

[11]*அதே வகையான அக்கறை புதிய ஏற்பாட்டிலும் பிரதிபலிக்கிறது (அப். 6:1-6; யாக். 1:27ஐக் காணவும்).* [12]*நான்கு குவாட்ரன்ட்கள் = ஒரு அஸ்ஸாரியன்; பதினாறு அஸ்ஸாரியன்கள் = ஒரு தினேரியம்.* [13]*மொழிபெயர்ப்புகளும் விளக்கவுரையாளர்களும் இதன் மதிப்பை, "ஒரு துட்டு," "ஒரு ரூபாயின் மிகச் சிறிய பகுதி" மற்றும் இது போன்ற சொற்றொடர்களால் விளக்கியுரைக்க முயற்சி செய்கின்றனர். நீங்கள் வாழும் இடத்தில் உள்ள பொருளாதாரத் தரத்துடன்*

இதனை ஒப்பிடுதல் என்பது அதிக அர்த்தம் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. [14]இந்தக் காரணத்தினால்தான், ஒரு சாதாரணத் தொழிலாளிக்கு ஒவ்வொரு நாளின் முடிவிலும் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நியாயப்பிரமாணம் கூறிற்று. [15]மாற்கு சுவிசேஷத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இயேசு அவ்வப்போது தமது சீஷர்களின் கவனத்தைப் பெறுவதற்குச் சிறப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டார் (மாற். 3:13; 6:7; 8:1, 34; 10:42). [16]லூக்கா 21:3ல் the Living Bible என்ற வேதாகமம், "எஞ்சிய யாவரும் சேர்ந்து கொடுத்த எல்லாவற்றைக் காட்டிலும்" என்று இதைப் பொழிப்புரைக்கிறது. [17]Paul Lee Tan, *Encyclopedia of 7,700 Illustrations: Signs of the Times* (Rockville, Md.: Assurance Publishers, 1979), 1156. [18]James Burton Coffman, *Commentary on Mark* (Abilene, Tex.: ACU Press, 1975), 240-41. [19]இந்தக் கருத்தைப் பற்றி எவ்வளவாகக் கலந்துரையாடலாம் என்பதை நீங்கள் தீர்மானிக்கக்கூடும். நாம் நல்ல முடிவைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றார், ஆனால் சிலவேளைகளில், சுயத்தை மையங்கொண்ட தன்மையானது "செய்வதற்கு நடைமுறைச் சாத்தியமான விஷயம்" என்ற முகமூடியுடன் வருகிறது. [20]இந்தச் சிந்தனைகளைத் தேவைக்கேற்ப நீங்கள் விரித்துரைக்கலாம்.

[21]Paul P. Fryhling, *Prelude to the Cross and Other Sermons* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1965), 132. [22]நீங்கள் இதை முயற்சி செய்யும்படி நான் பரிந்துரைப்பதில்லை. யாரோ ஒருவர் செய்தார் என்று சொல்லி நீங்கள் இதன் கருத்தை விளக்க முடியும். அத்துடன் நீங்கள், "அதை இன்று நான் செய்வதாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் எவ்வாறு உணருவீர்கள்?" என்பதையும் கூடுதலாகக் கூறலாம். [23]உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்குச் செய்தித் தொடர்பளிக்கும் உதாரணங்களைப் பயன்படுத்துங்கள். [24]அமெரிக்காவில், திருப்பயணிகள் இருந்த முதல் குளிர்காலத்தின்போது, இறந்துபோன மனைவியர்களும் தாய்மார்களும் இதற்கு அமெரிக்க வரலாற்றின் உதாரணமாக இருக்கின்றனர். வரலாற்றாளர்களின் கூற்றுப்படி, அவர்களில் பலர் தங்கள் குடும்பத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்ததால் இறந்து போயினர். [25]சகப் படைவீரர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக கை வெடிகுண்டு ஒன்றின்மீது விழுந்த படைவீரர் ஒருவரின் உதாரணத்தை நீங்கள் தரமுடியும். [26]Fryhling, 131. [27]Judson W. Van DeVenter, "All to Jesus I Surrender," *Songs of Faith and Praise*, comp. and ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1994). [இந்தப் பாடல், ஆங்கிலத்தில் பாடப்படும் அதே இராகத்தில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பாடப்பட்டு வருகிறது. அதன் வரிகளையே இந்தப் பாடத்தில் நான் கொடுத்துள்ளேன். இதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் யார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை - மொ.ர்.] [28]கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களுக்கு, அவர்கள் எவ்வாறு கிறிஸ்தவராக முடியும் என்பதை கூறுவதற்கும் (மாற்கு 16:15, 16; அப். 2:38; கலா. 3:26, 27), தவறு செய்கின்ற கிறிஸ்தவர்களுக்கு, அவர்கள் கர்த்தரிடத்தில் எவ்வாறு திரும்ப முடியும் என்று கூறுவதற்கும் (அப். 8:22; யாக். 5:16) நீங்கள் விரும்புவீர்கள்.